

ΘΕΑΤΡΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΤΣΙΡΚΟ

Του Ιάκωβου Καμπανέλη

Τραγούδια: Σταύρου Ξαρχάκου

3 - 4 - 10 - 11
17 - 18 - 24 - 25
Φεβρουαρίου
2018

20
ΧΡΟΝΙΑ
ΘΕΑΤΡΙΚΟ
ΕΡΓΑΣΤΗΡΙ

3 - 4
10 - 11
Μαρτίου
2018

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΑΣ ΤΣΙΡΚΟ – ΔΙΑΝΟΜΗ

ΡΩΜΙΟΣ:	Τάσος Χαλάς
ΡΩΜΙΑΚΙ:	Φαίη Βόμβα
ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΚΡΟΝΟΥ:	Ιωάννα Ζαννή Ελβίρα Κουρσιουμπά Κωνσταντίνα Ντούφα Αναστασία Μοσχονά Σοφία Αναστασοπούλου Κική Σιδέρη Μάρτζη Τακανίκου Μαρία Θεοδωροπούλου Μελίνα Γεροντάκη
Α΄ ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ:	Γιώργος Σαβουλίδης
Β΄ ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ:	Κωνσταντίνος Μάντζιος
ΙΕΡΕΑΣ:	Γιώργος Γκικόκας
ΑΡΧΙΕΡΕΑΣ:	Βασίλης Τσινιπιζόγλου
ΠΥΘΙΑ:	Φαίη Βόμβα
ΖΗΤΙΑΝΟΣ:	Γιώργος Σαβουλίδης
Α΄ ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΣ:	Κωστής Γεράκος
ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΟΘΩΝΑ:	Σπύρος Κορώνης
Α΄ ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ:	Σπύρος Κορώνης
ΚΑΠΕΤΑΝΙΟΙ:	Πάνος Μυλωνόπουλος Αντρέας Ψύλλιας
ΑΥΛΙΚΟΙ:	Βασίλης Τσινιπιζόγλου Γιώργος Γκικόκας
ΛΕΩΝ:	Γιώργος Γκικόκας
ΕΡΑΤΩ:	Μελίνα Γεροντάκη
ΚΛΕΦΤΗΣ:	Κωστής Γεράκος
ΑΝΔΡΙΚΟΣ:	Αντρέας Ψύλλιας
ΑΡΙΑΔΝΗ:	Σοφία Αναστασοπούλου
ΝΕΟΚΛΗΤΟΣ:	Κωνσταντίνος Μάντζιος
ΠΡΟΕΔΡΟΣ:	Σπύρος Κορώνης
ΑΓΓΛΙΑ:	Κωνσταντίνος Μάντζιος
ΓΑΛΛΙΑ:	Γιώργος Γκικόκας
ΡΩΣΙΑ:	Κωστής Γεράκος
ΑΥΣΤΡΙΑ:	Σπύρος Κορώνης
ΑΓΑΛΜΑ:	Αντρέας Ψύλλιας

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ:	Αντρέας Ψύλλιας
ΜΠΑΡΜΠΑ ΓΙΩΡΓΟΣ:	Γιώργος Σαβουλίδης
ΝΙΟΝΙΟΣ:	Τάσος Χαλάς
ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ:	Κωνσταντίνος Μάντζιος
ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ:	Πάνος Μυλωνόπουλος
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ:	Κωστής Γεράκος
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΑΙΝΑ:	Μαρία Θεοδωροπούλου
ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ:	Σπύρος Κορώνης
ΠΛΑΝΟΔΙΟΣ:	Ιωάννα Ζαννή
ΡΑΦΤΗΣ:	Πάνος Μυλωνόπουλος
ΕΝΑΣ ΚΥΡΙΟΣ:	Κωνσταντίνος Μάντζιος
ΑΣΗΜΑΚΗΣ:	Αντρέας Ψύλλιας
ΦΡΟΣΩ:	Κική Σιδέρη
ΔΕΛΤΙΟ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ:	Ελβίρα Κουρσιουμπά Μάρτζη Τακανίκου Βασίλης Τσινιπιζόγλου Αλεξάνδρα Καρανάση Αναστασία Μοσχονά
ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΗ:	Μελίνα Γεροντάκη

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ:

Διδασκαλία – Σκηνοθεσία: Γεωργία Αθανασιάδου
Σκηνικά – Κοστούμια – Αφίσα – Πρόγραμμα: Ελένη Νανοπούλου
Τραγούδια: Σταύρος Ξαρχάκος
Επιμέλεια – Ενορχήστρωση τραγουδιών: Κωνσταντίνος Ευαγγελίδης
Έγχορδα νυκτά: Νίκος Κατσίκης
Λύρα: Λευτέρης Ανδριώτης
Πιάνο – Keyboards: Κωνσταντίνος Ευαγγελίδης
Σαξόφωνο: Guido de Flavis
Sound design: Μανώλης Μανουσάκης
Παραγωγή μουσικής: Figure of Sound
Ηχογράφηση – Μίξη – Mastering: Figure of Sound
Διδασκαλία τραγουδιών: Ίλια Ηλιοπούλου
Χορογραφίες: Αφροδίτη Καλαφάτη
Φωτισμοί: Νίκος Ζαννής
Video Ανδρόνικου: Παναγιώτης Γουμπούρος

Ευχαριστούμε θερμά τον Παναγιώτη Χατζησάββα & την Ελένη Λεβέντη για το βίντεο της σκηνής της 3ης Σεπτεμβρίου, καθώς και τη Βάνα Νάστου για τη συμμετοχή της στο video του Ανδρόνικου.

ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ:

Φώτα – Ήχος: Νίκος Ζαννής – Θάνος Μουτής
Φωτογραφίες – Video: Μαρία Κούκου
Ενοικίαση Κοστούμιών: Κώνστα, Γ., & ΣΙΑ Ο.Ε. "ΒΕΣΤΙΑΡΙΟ"
Τυπογραφείο: Έψιλον

ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ

Ο Ι. Καμπανέλλης γεννήθηκε στη Νάξο στις 2 Δεκεμβρίου 1921. Ο πατέρας του καταγόταν από την Χίο, ενώ η μητέρα του προερχόταν από παλιά αρχοντική οικογένεια της Κωνσταντινούπολης.

Μετά τις δύο πρώτες τάξεις του Γυμνασίου, έντονα βιοποριστικά προβλήματα αναγκάζουν την οικογένεια να μεταφερθεί στην Αθήνα. Εγκαθίστανται στο Μεταξουργείο. Την ημέρα εργάζεται και το βράδυ σπουδάζει σχεδιαστής τεχνικού σχεδίου στη νυχτερινή Σιβιτανίδειο Σχολή. Το 1943 συνελήφθη από τους Γερμανούς και οδηγήθηκε και κρατήθηκε στο στρατόπεδο συγκέντρωσης Μαουτχάουζεν μέχρι το 1945, οπότε και απελευθερώθηκε από τις συμμαχικές δυνάμεις.

Όταν επέστρεψε στην Ελλάδα, επηρεάστηκε από τις παραστάσεις του Θεάτρου Τέχνης του Καρόλου Κουν, τον χειμώνα του 1945-46. Προσπάθησε να γίνει ηθοποιός, ελλείψει όμως γυμνασιακού απολυτηρίου δεν έγινε αποδεκτός από το Εθνικό Θέατρο. Έτσι αφοσιώθηκε στο γράψιμο.

Ο Καμπανέλλης συνετέλεσε ώστε το νεοελληνικό θέατρο να βγει από την απομόνωση που βρισκόταν και το οδήγησε από την ηθογραφία και την επιθεώρηση, στον κοινωνικό ρεαλισμό, στον ποιητικό συμβολισμό, στη σάτιρα και στην αφαίρεση. Θεωρείται ο πατριάρχης του νεοελληνικού θεάτρου και ο κύριος εκφραστής των καταστάσεων που βιώνει η κοινωνία μας το τελευταίο ήμισυ του 20ου αιώνα. Τα θεατρικά του έργα υπερβαίνουν τα 40.

Εξίσου γόνιμη ήταν και η συμβολή του στον νεοελληνικό κινηματογράφο ως σεναριογράφου. Μεγάλο μέρος της δραστηριότητας του αφιέρωσε επίσης στο Ραδιόφωνο με πλήθος εκπομπών ως συγγραφέας και παραγωγός με πρωτότυπα θέματα ή διασκευές λογοτεχνικών - θεατρικών έργων.

Ως αρθρογράφος, δοκμιογράφος και αφηγητής, συνεργάστηκε με τις εφημερίδες «Ελευθερία» (1963-1965), «Ανένδοτος» (1965-1966) και «Τα Νέα» (1975). Το 1981 του ανατίθεται η Διεύθυνση Ραδιοφωνίας της ΕΡΤ, όπου θα παραμείνει μέχρι το 1987.

Από το 2003 έως το 2007 διετέλεσε Πρόεδρος της Βουλής των Εφήβων, διαδεχόμενος τον Αντώνη Σαμαράκη.

Για την όλη προσφορά του ως συγγραφέα αλλά και ως ευαισθητοποιημένου πολίτη, τιμήθηκε με πολλές διακρίσεις και αναγορεύθηκε επίτιμος δημότης πολλών πόλεων. Εκλέχτηκε επίτιμος διδάκτωρ της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Κύπρου (1996), της Ανωτάτης Σχολής Καλών Τεχνών του ΑΠΘ (1999) και του τμήματος Θεατρικών Σπουδών της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών (1999). Εξελέγη παμψηφεί και αναγορεύθηκε Ακαδημαϊκός (1999), εγκαινιάζοντας την έδρα του Θεάτρου στην Ακαδημία Αθηνών. Ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας του απένειμε το παράσημο του Ανώτερου Ταξιάρχη του τάγματος του Φοίνικα.

Πέθανε στις 29 Μαρτίου 2011, λίγο μετά την εκδημία της γυναίκας του.

ΣΗΜΕΙΩΜΑ ΣΚΗΝΟΘΕΤΗ

Το να αποφασίζεις να καταπιαστείς με το «Μεγάλο μας Τσίρκο» είναι θα μπορούσα να πω μια «τρέλλα». Παίρνοντας το κείμενο στα χέρια σου χιλιάδες δρόμοι ανοίγονται μπροστά σου και προσπαθείς να διαβείς όσους περισσότερους μπορείς, να μάθεις να αφουγκραστείς, να νιώσεις όλες αυτές τις εικόνες που παρελαύνουν μέσα από τις σκηνές του έργου. Το πρώτο πράγμα που ανακαλύπτεις, αδιαμφισβήτητα, είναι πως όλοι αυτοί οι συμβολισμοί παραμένουν αναλλοίωτοι στο χρόνο.

Θα μπορούσε κάποιος να πει ότι η σύγκριση με το παρελθόν είναι αναπόφευκτη, η ζωή μας όμως έχει αλλάξει. Έπρεπε να δούμε όλες αυτές τις εικόνες μέσα από το σήμερα, χωρίς να προσπαθήσουμε ούτε να συγκριθούμε ούτε να μιμηθούμε. Κι εκεί αρχίζει μια απίθανη ισορροπία σε ένα τεντωμένο σκοινί. Νιώθεις πόσο κοντά σου και πόσο μακριά σου είναι. Για παράδειγμα: τι σήμαινε τότε πατριωτισμός και τι σημαίνει σήμερα; Ποιος είναι ο πατριώτης του σήμερα; Ποιος έχει το δικαίωμα να λέγεται έτσι στις μέρες μας; και αλήθεια αναρωτιέμαι υπάρχει αυτός;

Με σεβασμό στο παρελθόν και στη ιστορική αξία του τσίρκου προσπαθήσαμε να σταθούμε απέναντι από έναν καθρέφτη και να δούμε το είδωλο μας. Χωρίς να κλείσουμε το μάτι στους εαυτούς μας. Να δούμε ξεκάθαρα την ιστορία που γράφτηκε αλλά κι εκείνη που δεν θα γραφτεί ποτέ. Να αναζητήσουμε ποια είναι αυτά που μας χωρίζουν και ποια αυτά που μας ενώνουν με την τότε εποχή. Ποιος είναι ο Έλληνας του 2018 και ποια είναι τα κοινά σημεία 45 χρόνια μετά.....

Ο καθένας από εμάς έχει βγάλει και θα βγάλει τα δικά του συμπεράσματα, ένα μόνο είναι σίγουρο ότι όλα κινούνται γύρω από τον άνθρωπο. Όλα είναι στο χέρι του από το πώς θα τα προσεγγίσει, θα τα διαχειριστεί, θα συγκρουστεί με αυτά. Ανάλογα με την κουλτούρα του, τις ιδέες του, τη φιλοσοφία του, την ηθική του και τη διαφορετικότητα του.

Γεωργία Αθανασιάδου

[Νομίζω ότι το θέατρο χρωστά τη συνεχιζόμενη παρουσία του, δυναμική μάλιστα παγκόσμια στον ευτυχώς συνεχιζόμενο ανθρωποκεντρισμό μας, ο οποίος στο θέατρο είναι ανέκαθεν, κυρίαρχο στοιχείο, λόγος υπάρξεως. Αφού η σκηνή είναι κατεξοχήν χώρος όπου ο άνθρωπος αναζητά αυτό που είναι ή θα μπορούσε να είναι].

Απόσπασμα από το βιβλίο του Ι. Καμπανέλλη
“Από σκηνής και από πλατείας”